

28. Тогава жената остави стомната си и отиде въ градътъ и казва на челоуѣцитѣ:

29. дойдете, вижте единъ челоуѣкъ, който ми каза всичко, що съмъ направила: да не би да е Той Христосъ?

30. Тѣ излѣзоха изъ градътъ и отидоха при Него.

31. Между това ученицитѣ Го молѣха, казвайки: Равви, яжъ!

32. Но Той имъ рече: Азъ имамъ храна да ямъ, която вие не знаете.

33. Поради това ученицитѣ думаха помежду си: да не би нѣкой да Му е донесълъ да яде?

34. Иисусъ имъ казва: Моята храна е да струвамъ волята на Оногова, който Ме е пратилъ, и да извърша Неговото дѣло.

35. Не казвате ли, че още четири мѣсеца, и ще дойде жетва? Азъ пъкъ ви казвамъ: подигнете си очитѣ и погледнете нивитѣ, какъ сж побѣлѣли и узрѣли за жетва.

36. Жетварьтъ получава награда и събира плодъ за вѣченъ животъ, за да се радватъ заедно и сѣячтъ и жетварьтъ.

37. Защото въ тоя случай права си е думата: единъ сѣе, а другъ жене.

38. Азъ ви проводихъ да женете онова, за което вие не сте се трудили; други се трудиха, а вие влѣзохте въ тѣхния трудъ.

39. И много самаряни отъ оня градъ повѣрваха въ Него по думитѣ на жената, която свидѣтелствуваще, че ми каза всичко, що съмъ сторила.

(35) Мат. 9, 37. Лук. 10. 2.